

Divendres 7 de febrer de 2020
18.30h a la Filmoteca de Catalunya
Sala Laya

JOVES PROGRAMADORS MOVING CINEMA A LA FILMOTECA

Divendres 7 de febrer de 2020
18.30h a la Filmoteca de Catalunya
Sala Laya

JOVES PROGRAMADORS MOVING CINEMA A LA FILMOTECA

NEWS FROM HOME CHANTAL AKERMAN

16mm / 1976 / 89' / color

Direcció, guió, veu: Chantal Akerman
Fotografia: Babette Mangolte
Muntatge: Francine Sandberg

Carrers. Llums a la nit. Una dona a la vorera. Un vagó del metro ple. Nens que juguen al carrer. Botzines. Cotxes. Ràfegues de so. Plans fixes i tràvelings tan llargs com el que dura un record o un somni. Les cartes de la mare que Chantal Akerman rebia quan vivia a Nova York, entre els 21 i els 23 anys.

Tres anys després, reconeguda internacionalment per *Je tu il elle* i *Jeanne Dielman*, torna per filmar *News from Home*, un retrat personal i únic d'una Nova York freda i conquerida, que sona al ritme de la consciència de fer-se gran i ser lluny de casa.

ELS JOVES PROGRAMADORS

Un grup de joves d'entre 16 i 20 anys ens reunim setmanalment per mirar i comentar films de cineastes europeus. Entre febrer i juliol, cada mes presentem a la Filmoteca pel·lícules que ens interpel·len, ens semblen singulars i admirem per la seva aposta cinematogràfica. Volem posar-les en valor a través de converses amb cineastes, lectures i altres diàlegs. Volem compartir-les.

La proposta es desenvolupa en el marc de la col·laboració entre el projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu – Cinema en curs, i la Filmoteca de Catalunya. Moving Cinema està cofinançat pel programa MEDIA d'Europa Creativa.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema @abaoaqu_ @filmotecacat
twitter: @JP_movingcinema @abaoaqu_ @filmotecacat

Vaig marxar a Nova York el novembre de 1971. Vaig marxar sense avisar ningú, ni tan sols als meus pares, així que quan vaig arribar, vaig pensar que havia d'escriure'ls molt sovint per tranquil·litzar-los. Em vaig comunicar molt amb la meva mare, ens escrivíem molt. Vaig anar tres mesos a Brussel·les. De tornada als Estats Units, quan era a l'avió vaig pensar: "la meva mare començarà a escriure'm de nou". Mentre veia la ciutat de Nova York des de l'aire em vaig dir: "he de fer una pel·lícula amb això, sobre Nova York, amb les cartes de la meva mare com a banda sonora i amb el so de la ciutat també". Vaig tenir la idea en aquell moment.

Entre 1971 i 1973, Chantal Akerman va fer quatre pel·lícules a Nova York. Després, torna a Brussel·les i dirigeix *Je tu il elle* (1975) i *Jeanne Dielman, 23, Quai du Commerce, 1028* (1975), reconegudes internacionalment. El maig de 1976 torna a Nova York per filmar *News from Home*.

No hi havia un guió tècnic molt precís, però sí que sabia com volia construir la pel·lícula. Sabia que hi havia temes que repetiria i que em portarien a altres temes. El tema principal de la pel·lícula és com ens desplacem per la ciutat. Les seqüències de carrers s'intercalen amb les del metro, que ens porten a altres seqüències. Sabia quin seria el final: ens allunyem de Manhattan i Manhattan desapareix, com una civilització que s'esvaeix, com un vaixell de guerra que s'enfonsa. També sabia com començar, tenia molt clar el lloc. L'ordre exacte dels plans el vaig trobar al muntatge. Però la construcció i el ritme els tenia al cap durant el rodatge.

Si els espectadors van "comprendre allò que volia dir"? No ho sé, perquè jo mateixa no sabia "què volia dir". El que sí sabia és allò que sentia amb la pel·lícula i el que volia fer sentir. Crec que tant a aquells a qui els va agradar com els que la detesten, van sentir allò que fa sentir la pel·lícula. I per les mateixes raons, l'adoren o la detesten.

Chantal Akerman, entrevista a CinéTV 1976-1979

A Nova York, tenia la impressió que ho podia tot. Fer i viure com volia. Em feia forta i independent. Vivia de petits treballs. Menjava uns esmorzars enormes. Tres ous i tants cafès com volia. Corria a esquerra i dreta. Robava.

Vaig arribar a pensar que la narració era quelcom obscè. Ara ja no ho crec. Però aleshores, sí. Quan vaig tornar [a Brussel·les] em vaig llançar, tanmateix, a la narració. *Je tu il elle*, *Jeanne Dielman*, *Les rendez-vous d'Anna*. Entre *Les rendez-vous* i *Jeanne Dielman*, vaig fer *News from Home*, no era una narració i tenia lloc a Nova York. Feia molta calor, era estiu.

Me'n recordo de Jonas Mekas, de Michael Snow, d'Yvonne Rainer i d'Anette Michaelson. Un restaurant italià una mica popular. Amb en Jonas, la Babette, l'Annette i en Michael. En Jonas filmava amb una petita Bolex i nosaltres menjàvem. Després cadascú tornava a casa seva caminant. Vaig caminar moltíssim a Nova York, de Harlem al Soho. De dia i de nit. En línia recta. També em vaig mudar molt i vaig viure a cases d'altres, als seus sofàs. Feia fred. Nova York ha canviat molt.

Chantal Akerman, *Autoportrait en cinéaste*, Centre Pompidou-Cahiers du Cinéma, 2004

L'estiu de 1976, acompanyada de la directora de fotografia i amiga Babette Mangolte i alguns voluntaris, Akerman filma *News from Home*, en 16mm sense so sincrònic. Mangolte havia fet la fotografia d'*Hotel Monterey* (1972), *La chambre* (1972), *Hanging Out Yonkers* (1973) i *Jeanne Dielman* (1975).

Vaig arribar a Nova York un any abans que la Chantal, així que vam descobrir-la més o menys al mateix temps. Volia veure *Wavelength* [la pel·lícula de Michael Snow] – aquesta era la raó per la qual vaig venir. No podies veure-la a Europa. Vaig conèixer la Chantal quan va arribar, a finals de setembre o principis d'octubre del 1971.

La nit [de *News from Home*] era molt important – la nit és on són les persones solitàries. Vam utilitzar només llum natural i vam filmar a l'alba. No hi havia negres forts – hi havia colors tipus pastel. Vaig produir la pel·lícula, així que vaig gestionar els diners de manera que poguéssim filmar al metro legalment – mai no haguéssim pogut filmar al metro sense permís.

Vam filmar molt a la parada del 42nd Street perquè és una estació enorme que té moltes vies. Hi havia un sentit de desplaçament, d'abstracció. Excepte un parell de plans, tota la resta la vam filmar amb tripode. I el darrer pla del film, anant a Staten Island.

Babette Mangolte, entrevistada per Eric Hynes, març 2016